

Tramping jako specifický způsob trávení volného času v přírodě a současně neformálního sdružování představuje svébytný fenomén. Od svého vzniku na počátku meziválečného Československa se u nás rozvíjel i v následujících obdobích, včetně tzv. normalizace (1969 – 1989), a existuje dodnes. Cílem práce je na základě analýzy životních příběhů trampů odhalit základní podmínky rozvoje tohoto fenoménu ve zkoumaném období. Zvláště bude brán zřetel na formy motivace k trampování, hodnoty spojované trampy s jejich zálibou a roli kolektivu při provozování trampingu. Období tzv. normalizace se také jeví mimořádně zajímavé z hlediska bádání o vztahu trampingu a moci v rámci autoritářského politického systému našich nedávných dějin. K realizaci diplomové práce založené prioritně – nikoli však výlučně – na narativních pramenech bylo vytipováno prostředí mimořádně aktivního brněnského trampingu.